

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Pasiūlymo priimti Tarybos sprendimą dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių (pagal ES sutarties 128 straipsnį)

COM(2007) 803 galutinis/2 (V dalis) — 2007/0300 (CNS)

(2008/C 162/24)

2008 m. sausio 17 d. Taryba, remdamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 262 straipsniu, nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl

Pasiūlymo priimti Tarybos sprendimą dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių (pagal EB sutarties 128 straipsnį)

Užimtumo, socialinių reikalų ir pilietybės skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto darbo šiuo klausimu organizavimą, 2008 m. sausio 29 d. priėmė savo nuomonę. Pranešėjas **Wolfgang Greif**.

442-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2008 m. vasario 13–14 d. (vasario 13 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 147 nariams balsavus už, 5 - prieš ir 7 susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 EESRK savo nuomonėje dėl 2005–2008 m. gairių ⁽¹⁾ ir daugelyje kitų nuomonių palankiai vertino naują integruotą metodą ir daugiametį etapą ir nurodė, kad *inter alia* nacionaliniai parlamentai, socialiniai partneriai ir pilietinė visuomenė turi aktyviai dalyvauti visuose užimtumo politikos koordinavimo etapuose ir su jais turi būti konsultuojamasi.

1.2 EESRK nurodė, kad vienas pagrindinių nacionalinių reformų programų sėkmės elementų yra kiek įmanoma aktyvesnis visų atitinkamų socialinių subjektų (ypač socialinių partnerių) dalyvavimas visuose proceso etapuose. Šiuo klausimu Komitetas apgailestavo, kad pastaraisiais metais buvo nepakankamai konsultuojamasi su socialiniais partneriais ir diskutuojama su pilietine visuomene. Todėl EESRK mano, kad svarbu stiprinti socialinių partnerių santykių sistemą ES ir nacionalinių lygmeniu.

1.3 Šiomis aplinkybėmis Komitetas apgailestauja, kad dėl ypač įtemptos pasiūlymų priimti Tarybos sprendimą skelbimo ir paties sprendimo priėmimo darbotvarkės nelieta pakankamai laiko išsamioms diskusijoms ir konsultacijoms. Todėl Komitetas pasilieka teisę persvarstyti strategiją atsižvelgiant į 2008 m. Pavasario Vadovų Tarybos susitikimą.

1.4 Komitetas skirtingose nuomonėse pateikė nemažai pasiūlymų dėl ankstesnių Europos užimtumo strategijos užimtumo gairių. Numatydamas, kad minėtas tvarkaraštis bus įtemptas, EESRK sudėjo visus šiuos pasiūlymus į rinkinį, kuris buvo išsiųstas Komisijos tarnyboms ⁽²⁾ ir palankiai jų įvertintas.

1.5 Nors gairės jokių būdu neprarado pagrįstumo, Komitetas nurodo, kad naujas užimtumo gairių paketas yra identiškas

ankstesniajam. Tačiau pridedamas tekstas buvo truputį atnaujintas ir jame aptariama keletas Komiteto pasiūlymų.

1.6 Komitetas siūlo Komisijai pagal standartinę procedūrą pateikti priedą su visų gairių kiekybinių tikslų sąrašu, kad jos taptų dar skaidresnės.

1.7 Atsižvelgdamas į laiko apribojimus, Komitetas dar kartą pabrėžia savo poziciją dėl kai kurių aspektų, į kuriuos reikia atsižvelgti sprendime ir kurie yra susiję su bendra būtinybe pritaikyti užimtumo gaires. Jie nurodyti toliau pateiktoje pasiūlymų santraukoje ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Santraukoje cituojamos šios nuomonės: 2007 m. balandžio 25 d. EESRK nuomonė dėl Pasiūlymo priimti Tarybos sprendimą dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių, pranešėja Maureen O'Neill (OL C 168, 2007 7 20); 2007 m. liepos 12 d. EESRK nuomonė dėl prioritetinių gyventojų grupių užimtumo, pranešėjas Wolfgang Greif (OL C 256, 2007 10 27); 2005 m. spalio 26 d. EESRK nuomonė dėl Komisijos komunikato Tarybai dėl su jaunimu susijusių Europos politikos krypčių Europos jaunimo reikalų sprendimo – Europos jaunimo pakto įgyvendinimo ir aktyvaus pilietiškumo skatinimo, pranešėja Jillian van Turnhout (OL C 28, 2006 2 3); 2006 m. rugsėjo 13 d. EESRK nuomonė dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl moterų ir vyrų lygybės gairių 2006–2010 m., pranešėja Grace Attard (OL C 318, 2006 12 23); 2007 m. liepos 11 d. EESRK nuomonė dėl įsidarbinimo galimybių ir verslumo: pilietinės visuomenės, socialinių partnerių ir vietos bei regionų valdžios institucijų vaidmuo siekiant lyčių lygybės, pranešėjas Luis Miguel Pariza Castaños (OL C, 2007 10 27); 2007 m. sausio 17 d. EESRK nuomonė dėl lygių galimybių žmonėms su negalia, pranešėjas Meelis Joost (OL C 93, 2007 4 27); 2007 m. rugsėjo 26 d. EESRK nuomonė dėl tvaraus našumo skatinimo europinėje darbo vietoje, pranešėja Leila Kurki (OL C ...); 2007 m. liepos 11 d. EESRK nuomonė dėl darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros (vidinis lankstumas – kolektyvinės derybos ir socialinio dialogo vaidmuo reguliuojant ir reformuojant darbo rinkas), pranešėjas Thomas Janson (OL C 256, 2007 10 27); 2006 m. gegužės 17 d. EESRK nuomonė dėl pasiūlymo priimti Tarybos sprendimą dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių, pranešėjas Wolfgang Greif (OL C 195, 2006 8 18); 2007 m. gegužės 30 d. EESRK nuomonė dėl pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl Europos kvalifikacijų sąrangos mokymuisi visą gyvenimą kūrimo, pranešėjas Rodríguez García-Caro (OL C 175, 2007 7 27); 2005 balandžio 6 d. EESRK nuomonė dėl pasiūlymo priimti Tarybai ir Europos Parlamentui skirtą rekomendaciją dėl tolesnio Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę, pranešėjas Soares (OL C 255, 2005 10 14).

⁽²⁾ 2005 m. gegužės 31 d. EESRK nuomonė dėl pasiūlymo priimti Tarybos sprendimą dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių (taikant EB sutarties 128 straipsnį), pranešėjas Henri Malosse (OL C 286, 2005 11 17).

⁽³⁾ Greitai bus paskelbta brošiūra su EESRK pasiūlymais. EESRK nuomonės dėl užimtumo ir susijusių klausimų galima rasti http://eesc.europa.eu/sections/soc/index_en.asp.

2. Konkrečių EESRK pasiūlymų santrauka

2.1 Siekiai ir įvertinami tikslai

Komitetas dar kartą pabrėžia būtinybę:

- nustatyti daug toliau siekiančius, veiksmingesnius ir įvertinamus tikslus, kuriuos būtų galima palyginti naujose gairėse Europos Sąjungos ir valstybių narių lygmeniu, ir suteikti Komisijai daugiau vykdymo užtikrinimo įgaliojimų; šiuo požiūriu reikėtų dėti labai daug pastangų siekiant, kad nesulpnėtų Lisabonos strategijos tikslai, ir sutelkti dėmesį į kiekybinius Europos tikslus, visų pirma skatinimo veikti, švietimo ir visą gyvenimą trunkančio mokymosi, jaunimo užimtumo ir lyčių lygybės srityse;
- patvirtinti darbo ir proceso grafiką ir jį išsiuntinėti visiems suinteresuotiems subjektams, siekiant maksimalaus suinteresuotų subjektų dalyvavimo bei paliekant pakankamai laiko išklausti jų nuomonę rengimo etape ES ir nacionaliniu lygmeniu; šiuo požiūriu labai svarbu kuo anksčiau į gairių rengimą, jų įgyvendinimą bei į tolesnį darbą įtraukti socialinius partnerius, pilietinę visuomenę ir EESRK;
- tobulinti duomenų rinkimą, palengvinti stebėseną ir įvertinimą, kuriuos atlieka valstybės narės ir Komisija;
- priimti nacionalines reformų programas, apimančias daugiau konkrečių pavyzdžių dėl apibrėžtų tikslų, įgyvendinimo grafikų, išlaidų ir biudžeto lėšų, kad jomis būtų siekiama aukštesnių tikslų ir kokybiškai pagerėtų jų įgyvendinimo terminai, atsakomybė ir finansinis pagrindas, įskaitant konkrečius biudžeto lėšų skirstymo tikslus aktyviai darbo rinkos politikai pavienėse valstybėse narėse;
- daugiau dėmesio skirti specialių poreikių turinčių asmenų integracijai, nustatant konkrečius tikslus ir labiau atsižvelgiant į socialinės politikos reikalavimus; šiomis aplinkybėmis reikėtų dėti daug daugiau pastangų siekiant teigiamų pokyčių ekonomikos ir užimtumo srityse bei stiprinti Lisabonos strategijoje minimą socialinę integraciją; dėl šios priežasties naujosiose gairėse reikėtų labiau pabrėžti bendrus valstybių narių socialinius tikslus skatinti aktyvią socialinę integraciją (pvz., kovoti su skurdu ir atskirtimi tarp labiausiai marginalizuotų asmenų bei grupių).

2.2 Jaunimo užimtumas

Komitetas dar kartą pabrėžia būtinybę:

- kiekvienai valstybei narei nustatyti užduotį per 2006–2010 m. sumažinti jaunimo nedarbą mažiausiai 50 proc., siekiant aiškiai parodyti, kad sprendžiant jaunimo nedarbo problemą reikia daugiau visų suinteresuotų asmenų pastangų;
- skirti daugiau dėmesio jaunimo integravimui į darbo rinką, garantuoti jiems pirmąjį darbą, suteikiantį ateities perspektyvų; daugiau dėmesio skirti priemonių, užtikrinančių, kad

nenuolatinis darbas ir darbo vietos su menkomis socialinėmis garantijomis jaunimui būtų laikinas reiškinys, įgyvendinimui;

- griežčiau ir tikslingiau įgyvendinti profesinio mokymosi programas, sudaryti galimybes jaunimui įsidarbinti ir mokytis visą gyvenimą, siekiant sumažinti jaunimo nedarbą; švietimo bazė, atsižvelgiant į šiuolaikišką darbo rinką, yra itin opus klausimas, kadangi trūksta darbuotojų, įgijusių bazinę ir tarpinę kvalifikaciją, o turimi įgūdžiai ir kvalifikacija neatitinka darbo rinkos poreikių;
- plėtoti socialinės apsaugos sistemas, kurios jaunimui suteiktų pasirinkimo galimybes nulemiant savo ateitį; inicijuoti priemones, skatinančias jaunimo socialinę integraciją, ypač padedančias kovoti su jaunų žmonių, kurie nesimoko, nesilaviną, nedirba arba yra registruoti kaip bedarbiai, problema;
- 2006–2010 m. sumažinti mokyklų nebaigiančių jaunuolių skaičių 50 proc. ir skatinti patirties įgijimą dirbant bendrovėse;
- plėsti tinkamas paskatas ir paramos priemones įmonėms, įdarbinančioms daugiau jaunimo ir vyresnio amžiaus žmonių, turinčių ypatingų problemų darbo rinkoje;
- sutrumpinant šešerių mėnesių laikotarpį jaunuoliams, siekiantiems rasti darbo arba mokymosi vietą, po kurio jaunimui pasiūloma nauja įsidarbinimo galimybė (nurodoma, kad pagal 18 gairę, šis laikotarpis iki 2010 m. bus sutrumpintas iki 4 mėnesių);
- skatinti lygias galimybes, remti žmones su negalia, integruoti imigrantus.

2.3 Lyčių lygybė

Komitetas dar kartą pabrėžia, kad:

- siekiant skatinti moterų užimtumą būtina koordinuojant užimtumo politiką užsibrėžti bendrus prioritetus; *inter alia* reikėtų pateikti konkrečių pasiūlymų dėl priemonių, skatinančių vienišus tėvus ir motinas įgyti rinkoje paklausiusį įgūdžių ir palengvinančių jiems sąlygas pradėti darbinę veiklą;
- su socialiniais partneriais reikėtų konsultuotis dėl lyčių lygybės klausimo įtraukimo aspektų;
- valstybių vyriausybės, vyrų ir moterų lygių galimybių institucijos ir visų valstybių narių socialiniai partneriai yra aiškiai įpareigoti užtikrinti, kad jų sukurtos darbo užmokesčio sistemos nesudarytų sąlygų diskriminuoti vyrus ir moteris darbo užmokesčio atžvilgiu; šiomis aplinkybėmis ES gairėse, kuriose nustatyti tikslūs rodikliai, turėtų sustiprinti racionalius vienodo užmokesčio vyrams ir moterims tikslus; galiausiai, reikėtų nustatyti tikslą sumažinti skirtingų lyčių galimybių skirtumus siekiant profesinio ir techninio mokymo ir sumažinti atlyginimų skirtumus įdarbinant;

- reikalingos priemonės, skirtos pašalinti esamą diskriminaciją darbo rinkoje ir struktūrinių priežasčių nulemtas nevienodas pajamas dėl lyčių, pirmiausia remti moterų socialines garantijas, taikant priemones, mažinančias laikiną, menkų socialinių garantijų darbą ne visą dieną, taip pat apskritai gerinant darbo ne visą dieną reglamentavimą (pvz., taikyti teisę dirbti ne visą darbo dieną tėvams, suteikiant teisę jiems vėl grįžti dirbti visą dieną, mažinti nepakankamą dalyvavimą įmonės vidaus kvalifikacijos kėlimo programose);
- reikia naujų konkrečių tikslų, susijusių su lyčių lygybe užimtumo politikoje, įskaitant kokybinius ir kiekybinius rodiklius, siekiant pašalinti lyčių stereotipus ir kliūtis moterims pradėti karjerą konkrečiuose sektoriuose ir tapti verslininkėmis (*);
- verslininkystės pagrindus reikia įtraukti į valstybių narių vidurinių, aukštųjų ir profesinio lavinimo mokyklų mokymo planus, ypač skirtus merginoms, ir imtis priemonių, kad kuo daugiau moterų baigtų mokslo ar technikos studijas, taip siekiant panaikinti su lytimi susijusią užimtumo disproporciją technikos srityje, pirmiausia inžinerijoje ir IRT sektoriuje;
- daugiau dėmesio reikėtų skirti lyčių lygybei ir poreikiui derinti darbą ir šeiminių gyvenimą; šiuo požiūriu reikia šalinti darbo rinkos segmentavimą dėl lyties visų pirma taikant veiksmingas priemones, padedančias derinti profesinę veiklą ir šeiminių gyvenimą (ypač smarkiai plečiant lengvai prieinamos, aukštos kokybės ir ne per brangios vaikų priežiūros ir paramą neįgaliems žmonėms bei jų šeimų nariams teikiančių, tarp jų ir priežiūros visą parą, įstaigų tinklą);
- reikia veiksmingai skatinti vaikų priežiūros pareigų pasidalijimą tarp tėvų (visų pirma sukurti paskatas sustiprinti tėvo vaidmenį) ir panaikinti šeimos politikos priemones, kurios skatina tėvus visam laikui arba ilgam pasitraukti iš darbo rinkos; tėvai turi turėti galimybę grįžti į darbo rinką; vaiko priežiūros atostogų finansavimas neturėtų daryti neigiamos įtakos pajamų lygiui, papildomai skatinti moterų pasitraukimo iš profesinės veiklos ir sudaryti naujų kliūčių partneriams pasidalinant vaiko priežiūros pareigomis.
- vyresnio amžiaus žmonėms; siekti, kad žmonės galėtų fiziškai ir dvasiškai ilgiau išlikti darbingi, ypač skatinant vyresnio amžiaus darbuotojus aktyviau kelti kvalifikaciją ir mažinant darbo krūvį įmonėse bei pritaikant darbo sąlygas (pvz., paskatos gerinti sveikatos apsaugą darbo vietose, visiems prieinamos įmonės programos, skirtos stiprinti sveikatą, prevencijos ir darbuotojų saugos darbe programos);
- įgyvendinti priemones vyresnio amžiaus darbuotojų vertės suvokimui gerinti (igyty patirties, dirbant igytų gebėjimų vertinimas ir perdavimas jaunesniems darbuotojams), taip pat konsultuoti ir remti įmones, ypač mažąsias ir vidutines, įgyvendinant ilgalaikį personalo planavimą ir organizuojant senėjantiems darbuotojams pritaikytą darbą;
- nacionaliniuose reformų planuose didesnę prioritetą skirti negalios klausimams, o rengiant šiuos planus skatinti aktyviau dalyvauti nacionalines žmonių su negalia asociacijas. Šiomis aplinkybėmis Komisijos buvo paprašyta įvertinti lanksčių darbo ir pagalbinių priemonių poveikį ir jas tinkamai išnaudoti skatinant didesnę žmonių su negalia užimtumą;
- stiprinti ir stebėti imigracijos politikos įgyvendinimą ir jos įtaką nacionaliniam darbo jėgos planavimui; ypatingą dėmesį skirti individualaus (iki)mokyklinio ugdymo paramai ir anks-tyvoms investicijoms į gebėjimus, susijusius su kalba ir profesija, šalinti valstybėse narėse institucines kliūtis ir diskriminaciją norint patekti į darbo rinką bei užkirsti kelią atlyginimų dempingui;
- vykdyti stebėseną ir imtis priemonių siekiant garantuoti patyrusios ir kvalifikuotos darbo jėgos pusiausvyrą, kuri užtikrintų tvarumą; nors EESRK remia darbuotojų judumą Europos Sąjungos teritorijoje, jam susirūpinimą kelia poveikis, kurį dėl kvalifikuotų darbuotojų perkėlimo ir atitinkamą kompetenciją turinčių asmenų išvykimo iš vienos ES šalies į kitą patiria kilmės šalys.

2.4 Vyresnio amžiaus darbuotojai, darbuotojai su negalia ir darbuotojai imigrantai

Komitetas ragino:

- griežčiau kovoti su vis dar dažnai pasitaikančiomis diskriminacijos ir blogesnio vertinimo apraiškomis dėl amžiaus, lyties, negalios ar etninės kilmės, ypač siekiant gauti išsilavinimą ir įsilieti į darbo rinką ar likti joje; reikėtų tinkamai stebėti galiojančius ES teisės aktus ir jų įgyvendinimą;
- skirti daugiau dėmesio demografinių pokyčių poveikiui ir darbo jėgos senėjimo klausimui; šiuo požiūriu daugiau investuoti į darbo vietų kokybę ir darbo sąlygų pritaikymą

(*) Šiuo atveju aktualios šios nuomonės: 2006 m. liepos 6 d. EESRK nuomonė dėl verslumo pagrįsto mąstymo puoselėjimo ugdant ir mokant, pranešėja Ingrid Jerneck (OL C 309, 2006 12 16) ir 2007 m. spalio 25 d. EESRK nuomonė dėl verslumo ugdymo ir Lisabonos darbotvarkės, pranešėja Madi Sharma, bendrapranešėjas Jan Olsson (SOC/267) (nuomonė dar nepaskelbta).

2.5 Kokybiškos darbo vietos ir tarpinės darbo rinkos

Komitetas dar kartą pabrėžia būtinybę:

- įgyvendinti priemonių darbo vietų kokybei gerinti ir pagal „gero darbo“ kriterijus, nustatytus vadovaujantis moksliniais tyrimais, parengti Europos darbinio gyvenimo kokybės indeksą, kuris būtų reguliariai rengiamas ir skelbiamas, norint nustatyti, kaip keičiasi ir gerėja darbinio gyvenimo kokybė, ir koks poveikis daromas našumui;
- didinti darbo rinkos užtikrintumą ir užkirsti kelią nesąžiningiems darbo santykiams, tarp kitų priemonių užtikrinti, kad bedarbiai nebūtų verčiami imtis darbo, nesuteikiančio saugumo, kovoti su nedeklaruotu darbu ir užkirsti kelią darbuotojų, dirbančių pagal terminuotą darbo sutartį, išnaudojimui;

- apsaugoti darbuotojus nuo diskriminacijos;
- įgyvendinti daug papildomų priemonių, skirtų pagerinti veiksmingas sveikatos apsaugos sistemas, o užimtumo tikslais propaguoti prevenciją ir sveiką gyvenimą, kad sumažėtų našta dėl ligos, didėtų darbo produktyvumas ir ilgėtų darbingas amžius;
- modernizuoti ir gerinti socialinės apsaugos priemonės, kur tai yra būtina, taikomas nestandartinėms užimtumo formoms;
- šalinti kliūtis asmenims, prižiūrintiems vaikus ir norintiems (vėl) pradėti dirbti ir likti darbo rinkoje (be kitų, paskatos tėvui dažniau imtis vaiko priežiūros);
- kurti tarpines darbo rinkas socialinėje atskirtyje esančioms grupėms ir tinkamas paskatas įmonėms, kad jos galėtų priimti daugiau tokių asmenų ir kartu teiktų jiems paramą įveikiant problemas, lėmusias jų socialinę atskirtį (kartu būtina vengti nepageidautino paskatų išnaudojimo ir konkurencijos iškreipimo);
- užimtumo iniciatyvoms ne pelno srityje, ypač socialinių paslaugų srityje, tenka ypatinga svarba. Būtina užtikrinti tinkamą paramą, finansuojamą iš darbo rinkos biudžetų.

2.6 Lankstumas ir užimtumo garantijos

Komitetas pateikė šiuos pasiūlymus:

- socialiniai partneriai turėtų būti pagrindiniai bet kokios diskusijos dėl darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros dalyviai, jų vaidmuo konsultuojant Europos Komisiją ir apibrėžiant šią sąvoką turėtų būti ypatingas;
- svarbu stiprinti darbo santykių sistemas Europoje ir valstybėse narėse; socialiniai partneriai privalo aktyviai dalyvauti, derėtis, daryti įtaką ir prisiimti atsakomybę už lankstumo ir užimtumo saugumo sąvokos apibrėžtį ir jos sudedamąsias dalis; todėl vertinant nacionalines reformų programas reikėtų aptarti, kaip būtų galima stiprinti socialinį dialogą ir kolektyvinių derybų sistemą;
- Komisija ir valstybės narės lankstumo ir socialinio saugumo politikoje turėtų labiau atsižvelgti į lyčių lygybės ir kartų solidarumo principus; darbo rinkoje lankstumo ir saugumo požiūriu moterų, vyresnio amžiaus darbuotojų ir jaunimo padėtis dažnai yra blogesnė, todėl reikėtų pasistengti pagerinti šioms darbuotojų grupėms taikomas sąlygas ir taikyti jų atžvilgiu kuo palankesnes priemones;
- valstybės narės ir Komisija turėtų išnagrinėti, kaip, pasinaudojant vidiniu lankstumu, padidinti gebėjimą prisitaikyti, kad

šis gebėjimas taptų perspektyvia ir priimtina lankstumo ir užimtumo saugumo sistemos dalimi; vidinis lankstumas gali būti labai svarbus skatinant našumą, naujoves ir konkurencingumą, ir prisidėti prie Lisabonos strategijos tikslų įgyvendinimo;

- reikėtų siekti darbo laiko lankstumo ir darbuotojo apsaugos pusiausvyros; tai geriausiai užtikrinti kolektyvinėse derybose nustatytomis taisyklėmis ir atsižvelgiant į nacionalinę praktiką; tokiose derybose dėl darbo laiko lankstumo reikalingas patikimas įstatymuose numatytų teisių, patikimai veikiančių socialinių institucijų ir užimtumui palankių socialinės apsaugos sistemų pagrindas.

2.7 Investicijos, inovacijos ir moksliniai tyrimai

Komitetas ragino:

- kurti palankų makroekonominį klimatą, akcentuojant į augimą orientuotą ekonominę politiką ilgalaikėms konjunk-tūros krizėms įveikti ir visam aktyvios darbo rinkos politikos potencialui išnaudoti;
- siekti didesnio nuoseklumo investuojant į mokslinius tyrimus, technologijų plėtrą ir naujoves, kad būtų paspartintas ekonomikos vystymasis ir atsirastų naujų darbo vietų; šiuo požiūriu taip pat reikia pažymėti, kad daugelyje reformų programų nepakankamai dėmesio skiriama tam, jog būtina ne tik vykdyti struktūrines darbo rinkos reformas, bet ir imtis į paklausą nukreiptų priemonių, skatinančių augimą ir užimtumą;
- suteikti daugiau laisvės disponuoti biudžeto lėšomis, skirto finansuoti atitinkamas investicijas į valstybių narių infrastruktūrą; šiuo požiūriu nacionalinės reformų programos galėtų būti taip sudarytos, kad visos kartu sudarytų Europos mastu koordinuojamą ekonomikos gerinimo programą;
- sukurti atitinkamas sąlygas, skatinančias tiek išorės, tiek vidaus paklausą, kad būtų išnaudotas augimo ir visiško užimtumo potencialas; šiuo požiūriu nurodyta, kad nedaugelis valstybių narių savo reformų programose ekonomikos skatinimui skiria pakankamai dėmesio;
- atsižvelgti į tinkamo finansavimo gavimo svarbą užimtumo politikos priemonėms sėkmingai įgyvendinti nacionaliniu ir Europos lygiu; šiuo požiūriu buvo nurodyta, kad daugelyje valstybių narių reikia pašalinti esamus pasiūlymų dėl darbo rinkos iniciatyvų ir biudžeto lėšų skirtumus.

2008 m. vasario 13 d., Briuselis

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto

pirmininkas

Dimitris DIMITRIADIS